ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce **GEOLINK Praha, a. s.**, se sídlem Kovářova 1166/3A, Praha 5, zastoupeného JUDr. Jiřím Svobodou, advokátem se sídlem Na Jarově 2425/4, Praha 3, proti žalovanému **Celnímu ředitelství Ostrava**, se sídlem nám. Sv. Čecha 8, Ostrava, o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 7. 2009, č. j. 1729-4/2009-140100-21, 1730-4/2009-140100-21, 1731-4/2009-140100-21, 1732-4/2009-140100-21, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 10. 2010, č. j. 22 Ca 277/2009 - 38,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 10. 2010, č. j. 22 Ca 277/2009 – 38, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

[1] Žalovaný zamítl shora označenými rozhodnutími odvolání žalobce proti platebním výměrům Celního úřadu Opava (dále jen „celní úřad“) ze dne 16. 1. 2009, č. j. 655/2009-096100-021, č. j. 654/2009-096100-021, č. j. 653/2009-096100-021, č. j. 652/2009-096100-021, kterými Celní úřad doměřil žalobci dlužný nedoplatek cla při propuštění do volného oběhu žalobcem dovezeného zboží Molybden Metal 99% (dále jen „zboží“). Citovaná rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobami u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“). Usnesením ze dne 26. 10. 2010, č. j. 22 Ca 277/2009 – 31, rozhodl krajský soud o spojení řízení ve věcech čtyř žalob proti rozhodnutím žalovaného ke společnému projednání a rozhodnutí. Rozsudkem ze dne 26. 10. 2010, č. j. 22 Ca 277/2009 – 38 krajský soud napadená rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Proti tomuto rozsudku brojí žalovaný (dále též „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností.

[2] Z odůvodnění kasační stížností napadeného rozsudku vyplývá, že krajský soud shledal nedůvodnými tři žalobní body. U zbylých dvou dospěl soud k závěru, že rozhodující pro posouzení věci je zodpovězení otázky, k čemu se molybden, resp. za studena slisované brikety z molybdenového prášku obvykle používají a zda zboží dovezené žalobcem lze k tomuto účelu použít či nikoli. V této souvislosti konstatoval, že ani jedno z rozhodnutí žalovaného výše uvedené zásadní úvahy neobsahuje, a proto je zrušil pro nepřezkoumatelnost.

II. Námitky stěžovatele

[3] Stěžovatel v kasační stížnosti uplatňuje důvody zakotvené v § 103 odst. 1 písm. a) a písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s."). Současně stěžovatel žádá na základě § 107 s. ř. s. o přiznání odkladného účinku jím podané kasační stížnosti.

[4] Dle stěžovatele krajský soud neposoudil otázku sazebního zařazení zboží v souladu s ustanoveními Společného celního sazebníku Evropského společenství vydaného nařízením Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise č. 1214/2007. Stěžovatel zdůrazňuje, že v daném případě je nutno pod termínem „odpad" rozumět vedlejší produkt výroby katalyzátorů, který je bez dalšího použitelný v hutním průmyslu. Je možno jej z různých důvodů (snadnější manipulace, prodejnost, apod.) slinovat do formy briket, jak tomu bylo v tomto případě. Tento vedlejší produkt je použitelný při hutní výrobě jako přísada při legování oceli. Jestliže došlo v průběhu manipulace či přepravy k rozbití těchto briket, nic to nemění na skutečnosti, že zboží bylo dále použitelné při hutní výrobě, jak žalobce sám deklaroval. Vzhled, povaha ani účel použití žalobcem dovezeného zboží nekoresponduje se zněním poznámky 8. k třídě XV kombinované nomenklatury, jež definuje pojem „odpad a šrot". Uvedený názor stěžovatele je v souladu s rozsudkem ESD č. C-403/07 ve věci *Metherma GmbH proti Hauptzollamt Düsseldorf*.

[5] Stěžovatel má za to, že odpovědi na otázky, které by měl dle napadaného rozsudku krajského soudu zodpovědět, jsou zcela zjevné ze spisového materiálu. Účel zboží je evidentní již ze samotných celních prohlášení. Deklarant odpovídá podle čl. 199 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, pod sankcí za správnost údajů v celním prohlášení (dále jen „prováděcí nařízení"). Jedním z údajů, dle kterých se určuje sazební zařazení zboží pod příslušnou podpoložku kombinované nomenklatury, je slovní popis deklarovaného zboží v odstavci 31 Jednotného správního dokladu (JSD). Deklarant je zde povinen uvést název zboží, a to označením v dostatečně přesných pojmech, které umožňují zjištění totožnosti a zařazení do odpovídající položky kombinované nomenklatury (tento popis se pak odráží v číselném sazebním vyjádření v odstavci 33 JSD). Žalobce v JSD, odstavci 31 zboží deklaroval jako *„Molybden – odpad a šrot (určeno v ocelářském průmyslu jako přísada k legování), ne odpad ve smyslu zákona č. 185/2001 Sb."* Skutečnost, že se jedná o molybden za studena lisovaný do briket uvedl žalobce až v žádostech o závaznou informaci o sazebním zařazení. Závazné informace vydané na základě těchto žádostí potvrdily zařazení zboží do podpoložky 8102 94 00 kombinované nomenklatury. Ze spisového materiálu jasně vyplývá, že toto zboží mělo být určeno k dalšímu použití (jako přísada při legování oceli), nikoli ke zpracování jako odpad. Tento způsob použití plyne z všeobecně

dostupných informačních zdrojů, jedná se tedy o použití obvyklé a standardní. Nelze souhlasit s krajským soudem, že by měl být zjišťován obvyklý způsob použití tohoto zboží, naopak je třeba zabývat se konkrétním stavem zboží v okamžiku propuštění do navrhovaného celního režimu. V daném případě zboží není nepoužitelným odpadem, a to i vzhledem k žalobcem tvrzenému a celními orgány nerozporovanému účelu použití. Stěžovatel považuje rozsudek krajského soudu za nepřezkoumatelný, jelikož z něj není zřejmé, jaký je právní názor soudu, kterým by se měl stěžovatel řídit a proč uvedená rozhodnutí o odvolání zrušil.

[6] V replice k vyjádření žalobce stěžovatel uvedl, že na základě § 33 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 4 odst. 1 zákona č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky (dále jen „zákon o celní správě"), a s příslušnými ustanoveními Organizačního řádu Celní správy České republiky vydaného rozkazem generálního ředitele č. 7/2007 byl plk. Ing. J. Ž. oprávněn podepsat za stěžovatele podanou kasační stížnost. Současně stěžovatel přiložil doklad o vysokoškolském právnickém vzdělání (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) referentky jednající za stěžovatele v tomto řízení.

III. Vyjádření žalobce

[7] Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti namítá, že není jasné, zda je stěžovatel v řízení o kasační stížnosti řádně zastoupen osobou ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. a dále, zda osoba podepsaná pod kasační stížností je osobou oprávněnou k zastupování a jednání jménem stěžovatele. Žádost o přiznání odkladného účinku je dle názoru žalobce nekonkrétní a týká se všech případů podaných kasačních stížností.

[8] Žalobce má za to, že rozsudek krajského soudu není nesrozumitelný. Z jeho výroku lze zjistit, jak bylo rozhodnuto, výrok není vnitřně rozporný a lze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění. Krajský soud rovněž dodatečně vyložil, z jakých skutkových zjištění vycházel a jakými právními úvahami se řídil. Podle žalobce musel soud vycházet ze skutkového a právního stavu, který existoval v době rozhodování správního orgánu, což stěžovatel v kasační stížnosti opomíjí, když v ní nově uvádí další důvody doměření celního dluhu, tj. že popis zboží neodpovídá skutečnému stavu a charakteru zboží a rozvíjí svou argumentaci ohledně interpretace pojmu „odpad", což nevyplývá ani z jednoho z dodatečných platebních výměrů, ani z citovaných rozhodnutí stěžovatele. Podle těchto platebních výměrů byl důvodem doměření nesprávný zbožový kód. Žalobce proto navrhuje zamítnout kasační stížnost jako nedůvodnou a současně požaduje náhradu nákladů právního zastoupení ve výši 2880 Kč.

IV. Relevantní skutkové okolnosti

[9] Ze správního spisu zdejší soud zjistil následující relevantní okolnosti: Žalobce dovezl dne 19. 6. 2008 do České republiky zboží, které v celním prohlášení (odstavec 31) deklaroval jako *„Molybden – odpad a šrot (určeno v ocelářském průmyslu jako přísada k legování), ne odpad ve smyslu zákona č. 185/2001 Sb."*, a sazebně zařadil do podpoložky 8102 97 00 (Molybden a výrobky z něho, včetně odpadu a šrotu, - ostatní, - - Odpad a šrot). Celní úřad odebral stejného dne z dovezeného zboží vzorky pro zkoumání Celně technickou laboratoří Ostrava za účelem kontroly sazebního zařazení zboží. V protokolu o odběru vzorků je zboží označeno obchodním názvem *„Broken Molybdenum Metal"* a jako

účel použití je uvedeno *„přísada k legování“*. Z Protokolů o zkoušce ze dne 11. 8. 2008 vydaných Celně technickou laboratoří Ostrava vyplývá, že vzorky jsou šedé kvádry, slinovaný prášek, podstavy 2,5 cm x 3 cm, různé délky, která je ulomená do nepravidelného tvaru. Ve vzorku byl identifikován molybden, železo a měď, přičemž přítomnost dvou posledně jmenovaných prvků je řádově do půl procenta. Celně technická laboratoř vyhotovila na základě provedené zkoušky i odborné posudky, ve kterých uvedla, že vzorek posoudila v souladu s celním sazebníkem, v úvahu vzala analytické výsledky a deklarované údaje o vzorku, dle nichž se jedná původně o odpad a šrot, který je určen pro ocelářský průmysl jako legovací přísada; jako pomocné kritérium použila Vysvětlivky k harmonizovanému systému popisu a číselného označování zboží (dále jen „Vysvětlivky k HS“) a dospěla k závěru, že se v tomto případě nejedná o odpad, ale o zboží, které je bez dalšího přepracování použitelné jako legovací přísada v ocelářství. Proto doporučila zařadit předmětné zboží do podpoložky celního sazebníku 8102 94 00 (Molybden a výrobky z něho, včetně odpadu a šrotu, – ostatní, - - Netvářený surový molybden, včetně tyčí a prutů získaných prostým slinováním). Na základě těchto odborných posudků žalovaný vydal stanoviska k sazebnímu zařazení dovezeného zboží, v němž se ztotožnil s výsledky zkoumání Celně technické laboratoře.

[10] Z Protokolů o ústním jednání ze dne 9. 9. 2008 je seznatelné, že žalobce projevil nesouhlas se zařazením zboží do podpoložky 8102 94 00 celního sazebníku a odkazoval přitom na závazné informace vydané pro stejné zboží pro Belgii a Holandsko se zařazením do podpoložky 8102 97 00. Současně žalobce uvedl, že požádal o vydání závazné informace pro toto zboží v České republice a v této souvislosti žádal o přerušení řízení do doby vydání této závazné informace. Celní ředitelství Praha vydalo dne 26. 9. 2008 závazné informace o sazebním zařazení zboží dovezeného žalobcem, kterými zařadil zboží do podpoložky 8102 94 00. Své rozhodnutí zdůvodnil tak, že zařazení zboží do navrhované podpoložky 8102 97 00 celního sazebníku je věcně nesprávné, neboť se nejedná o odpad a šrot ve smyslu poznámky 8 ke třídě XV celního sazebníku, ale o molybdenový prášek slisovaný do briket pro účely dávkování nebo pro přepravu tak, jak je uvedeno ve Vysvětlivkách ke kombinované nomenklatuře ES k podpoložce 8102 94 00. Proti těmto rozhodnutím podal žalobce odvolání, která žalovaný zamítl. Dne 16. 1. 2009 vydal Celní úřad dodatečné platební výměry k doměření nedoplatku cla, který vznikl propuštěním zahraničního zboží do celního režimu volný oběh dle článku 201 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „celní kodex“). Vycházel přitom mimo jiné z celních prohlášení, stanovisek k sazebnímu zařazení zboží a ze závazné informace o sazebním zařazení zboží.

[11] Proti výše specifikovaným dodatečným platebním výměrům podal žalobce odvolání, která žalovaný zamítl rozhodnutími ze dne 30. 7. 2009, proti kterým brojil žalobce u krajského soudu. Krajský soud napadená rozhodnutí žalovaného zrušil, protože údajně neobsahovala úvahy o účelu použití žalobcem dovezeného zboží.

V. Vlastní argumentace soudu

[12] Nejvyšší správní soud vázán důvody a rozsahem podané kasační stížnosti přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná. Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud přistoupil přímo k meritornímu

posouzení věci, nerozhodoval již zvláště o žádosti stěžovatele o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[13] Kasační soud se v prvé řadě zabýval právní úpravou aplikovatelnou v nyní projednávaném případě (**V.A**), dále první námitkou stěžovatele, že krajský soud nesprávně posoudil otázku sazebního zařazení zboží (**V.B**) a následně i námitkou, že odpovědi na otázky, jež dle názoru soudu chybí, jsou zjevné ze spisového materiálu (**V.C**).

V. A Relevantní právní rámec

[14] Při hodnocení předloženého případu vycházel Nejvyšší správní soud zejména z následující relevantní právní úpravy: Výchozím předpisem pro posouzení celé věci je nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (dále jen „nařízení o celním sazebníku"), které zavádí nomenklaturu zboží nazvanou „kombinovaná nomenklatura", která se zakládá na harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží (dále jen „harmonizovaný systém")[1].

[15] Kombinovaná nomenklatura a smluvní celní sazby a doplňkové statistické jednotky jsou uvedeny v příloze I tohoto nařízení, která je každoročně k 1. lednu daného roku obměňována v souladu s přijatými opatřeními v celní oblasti. V nyní projednávaném případě je relevantní příloha I nařízení o celním sazebníku ve znění nařízení Komise (ES) č. 1214/2007 ze dne 20. 9. 2007, účinném od 1. 1. 2008 (dále jen „příloha I").

[16] V úvodu přílohy I lze nalézt Všeobecná pravidla pro výklad kombinované nomenklatury, která stanoví, že „*zařazení zboží do kombinované nomenklatury se řídí těmito zásadami: (1) Názvy tříd, kapitol a podkapitol jsou pouze orientační; pro právní účely jsou pro zařazení směrodatná znění čísel a příslušných poznámek ke třídám nebo kapitolám a následující ustanovení, pokud znění těchto čísel nebo poznámek nestanoví jinak.(...). (6) Zařazení zboží do položek a podpoložek určitého čísla je pro právní účely stanoveno zněním těchto položek a podpoložek a příslušných poznámek k položkám a podpoložkám, jakož i mutatis mutandis výše uvedenými pravidly, přičemž se rozumí, že srovnávány mohou být pouze položky a podpoložky stejné úrovně. Není-li stanoveno jinak, uplatňují se pro účely tohoto pravidla rovněž příslušné poznámky ke třídě a kapitole.*"

[17] Část druhá přílohy I obsahuje celní sazebník rozřazující jednotlivé druhy zboží do tříd. Třída XV nazvaná „*Obecné kovy a výrobky z obecných kovů*" obsahuje několik kapitol, mezi nimi i kapitolu 81 – „*Ostatní obecné kovy; cermety; výrobky z nich*".

[18] Úvodní poznámky k třídě XV v bodu 3 stanoví, že „*v celé nomenklatuře výraz "obecné kovy" znamená: železo a ocel, měď, nikl, hliník, olovo, zinek, cín, wolfram, molybden, tantal, hořčík, kobalt, bismut, kadmium, titan, zirkon, antimon, mangan, berylium, chrom, germanium, vanad, gallium, hafnium, indium, niob, rhenium a thalium*" (zvýraznění provedl NSS) a dále v bodu 8 písm. a) podává legální definici pojmu *Odpad a šrot* použitelnou pro třídu XV, když uvádí, že odpadem a šrotem je „*kovový odpad a šrot vznikající při výrobě*

[1] Harmonizovaný systém popisu a číselného označování zboží byl zaveden uzavřením Mezinárodní úmluvy o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží dne 14. 6. 1983 v Bruselu (dále jen „Mezinárodní úmluva o harmonizovaném systému"). Společně s protokolem o její změně ze dne 24. 6. 1986 byla schválena jménem Společenství rozhodnutím Rady 87/369/EHS ze dne 7. 4. 1987.

nebo mechanickém zpracování kovů a kovové předměty rozhodně nepoužitelné jako takové pro jejich zlomení, rozbití, opotřebení nebo z jiných důvodů".

[19] Kapitola 81 obsahuje číslo 8101 – *Wolfram a výrobky z něho, včetně odpadu a šrotu.* Číslo 8101 je rozděleno na dvě kategorie - *Prášek* a *Ostatní.* Druhá jmenovaná kategorie mimo jiné obsahuje podpoložku 8101 94 00 (*Netvářený (surový) wolfram, včetně tyčí a prutů získaných prostým slinováním*) a podpoložku 8101 97 00 (*Odpad a šrot*).

[20] V kapitole 81 se rovněž nachází číslo 8102 – *Molybden a výrobky z něho, včetně odpadu a šrotu*, jež obsahuje dvě kategorie – *Prášek* a *Ostatní.* Posledně uvedená kategorie mimo jiné zahrnuje podpoložku 8102 94 00 (*Netvářený (surový) molybden, včetně tyčí a prutů získaných prostým slinováním;* smluvní celní sazba 3 %) a podpoložku 8102 97 00 (*Odpad a šrot;* smluvní celní sazba 0 %).

[21] Poznámka č. 1 ke kapitole 81 stanoví, že „*poznámka 1 ke kapitole 74, která definuje "tyče a pruty", "profily", "dráty" a "desky, plechy, pásy a fólie", platí, mutatis mutandis, i pro tuto kapitolu*". Poznámka č. 1 písm. d) ke kapitole 74 pak definuje *tyče a pruty* jako „*válcované, protlačované, tažené nebo kované výrobky, jiné než ve svitcích, které mají plný a stejnoměrný příčný průřez po celé své délce ve tvaru kruhu, oválu, pravoúhelníku (včetně čtverce), rovnostranného trojúhelníku nebo pravidelného vypouklého mnohoúhelníku (včetně "zploštělých kruhů" a "modifikovaných pravoúhelníků", jejichž dvě protilehlé strany jsou vypouklými oblouky a zbývající dvě strany jsou rovné, stejně dlouhé a rovnoběžné). Výrobky s příčným průřezem ve tvaru pravoúhelníku (včetně čtverce), trojúhelníku nebo mnohoúhelníku mohou mít zaoblené hrany po celé své délce. Tloušťka těchto výrobků s příčným průřezem ve tvaru pravoúhelníku (včetně "modifikovaného pravoúhelníku") je větší než jedna desetina jejich šířky. Tento výraz rovněž zahrnuje lité nebo slinované výrobky, stejných tvarů a rozměrů, které byly po vlastní výrobě ještě dále opracovány (jinak než jednoduchým ostřihováním nebo odokujením), za předpokladu, že tímto opracováním nezískaly charakter zboží nebo výrobků jiných čísel (...)*".

[22] Evropská Komise vypracovává na základě čl. 9 odst. 1 písm. a) druhé odrážky nařízení o celním sazebníku vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře, které pravidelně zveřejňuje v Úředním věstníku Evropské unie. Z judikatury Soudního dvora Evropské Unie (dále jen „Soudní dvůr") vyplývá, že, ačkoli tyto vysvětlivky významně přispívají k výkladu dosahu jednotlivých tarifních položek, nejsou právně závazné (srov. rozsudek ze dne 16. 6. 1994, *Develop Dr. Eisbein,* C-35/93; rozsudek ze dne 11. 1. 2007, *B.A.S. Trucks,* C-400/05). Obsah těchto vysvětlivek musí tudíž být v souladu s ustanoveními kombinované nomenklatury a nemůže měnit jejich dosah (srov. rozsudek ze dne 9. 2. 1999, *ROSE Elektrotechnik,* C-280/97; rozsudek ze dne 15. 9. 2005, *Intermodal Transports,* C-495/03).

[23] Vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře evropských společenství publikované dne 30. 5. 2008 v Úředním věstníku Evropské Unie pod č. 2008/C 133/01 (dále jen „vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře") uvádí k podpoložce 8101 94 00 (Netvářený (surový) wolfram, včetně tyčí a prutů získaných prostým slinováním):

Do této podpoložky patří:
1. ingoty, tyče a pruty, zpravidla tvaru hranolu, vyrobené slinováním (sintrováním) prášku, které ještě nebyly kované, válcované nebo tažené;

2. wolframový prášek lisovaný do tablet, kosočtverečných faset atd., pouze pro účely dávkování nebo pro přepravu.

K podpoložce 8102 94 00 (Netvářený (surový) molybden, včetně tyčí a prutů získaných prostým slinováním) stanoví, že se *„použijí, mutatis mutandis, vysvětlivky k podpoložce 8101 94 00“.*

V.B K námitce nesprávného sazebního zařazení zboží

[24] Stěžovatel v kasační stížnosti dospívá na základě podrobných úvah o sazebním zařazení zboží dovezeného žalobcem k závěru, že krajský soud otázku sazebního zařazení neposoudil v souladu s příslušnými ustanoveními celního sazebníku a dále, že nepřihlížel ke skutečnosti, že zboží bylo propuštěno v souladu s čl. 71 odst. 2 celního kodexu, tzn. že celní úřad neměl žádné indicie, že by deklarovaný účel použití zboží byl nesprávný, a ani nebyl prokázán opak.

[25] Tato námitka je nedůvodná. Z odůvodnění napadeného rozsudku vyplývá, že krajský soud sazební zařazení zboží vůbec neposuzoval. Uvedl pouze toliko, že mezi stranami je nesporné, že předmětné zboží náleží do čísla 8102 kapitoly 81, která náleží do třídy XV. kombinované nomenklatury a že žalobce preferuje zařazení do podpoložky 8102 97 00 (odpad a šrot), zatímco žalovaný do podpoložky 8102 94 00 (netvářený (surový) molybden, včetně tyčí a prutů získaných prostým slinováním). A dále své úvahy rozvedl v tom smyslu, že z rozhodnutí žalovaného neplynou zásadní informace nutné pro přesné sazební zařazení zboží. K samotnému závěru o sazebním zařazení tedy krajský soud nedospěl, neboť byl toho názoru, že to v dané chvíli ani není možné. Z téhož důvodu zřejmě ani nepřihlížel k čl. 71 odst. 2 celního kodexu, který upravuje, jaké celní předpisy upravující celní režim, do kterého je zboží propuštěno, mají být použity, pokud není celní prohlášení ověřováno. V takovém případě se má použití předpisů opírat o údaje uvedené v celním prohlášení. Ostatně žádná ze stran tuto námitku v řízení před krajským soudem ani nevznesla.

[26] Stěžovatelova první námitka tedy míří proti neexistujícím úvahám krajského soudu, a proto je nutno ji mít za nedůvodnou.

V. C K chybějícím úvahám žalovaného

[27] Stěžovatel dále namítá, že otázky, k jejichž zodpovězení jej krajský soud nabádá, jsou zcela zřejmé ze spisového materiálu. Účel použití zboží je evidentní ze samotného celního prohlášení, kde účel použití deklaroval sám žalobce. Stěžovatel nesouhlasí ani s názorem krajského soudu, že by celní orgány měly zjišťovat obvyklý způsob použití zboží, naopak je přesvědčen, že je nutno zjišťovat skutečný konkrétní stav zboží v okamžiku propuštění do navrženého celního režimu. V tomto směru považuje stěžovatel rozsudek krajského soudu za nepřezkoumatelný, protože z něj není zřejmé, jaký je právní názor soudu, kterým by se měl stěžovatel řídit, a proč uvedená rozhodnutí o odvolání zrušil.

[28] Tato námitka je důvodná.

[29] Žalobce v odstavci 31 celního prohlášení popsal zboží jako „*Molybden – odpad a šrot (určeno v ocelářském průmyslu k legování), ne odpad ve smyslu zákona č. 185/2001 Sb.*“. Sazebně zboží sám zařadil do podpoložky 8102 97 00. Celní úřad na základě dalšího zkoumání ovšem dospěl k závěru, že toto zařazení je chybné a že se jedná zboží spadající pod podpoložku 8102 94 00 kombinované nomenklatury. V dodatečném platebním výměru uvedl, že ze stanoviska k sazebnímu zařazení zboží a ze závazné informace o sazebním zařazení zboží vyplývá, že při propouštění zboží do celního režimu volného oběhu byl uveden nesprávný zbožový kód. Toto své tvrzení opřel o přílohu I nařízení o celním sazebníku, o poznámku 3. ke třídě XV, poznámku 1. ke kapitole 81, poznámku 1d) ke kapitole 74 kombinované nomenklatury a dále o Všeobecná pravidla pro interpretaci Harmonizovaného systému (pravidlo 1 a 6). V rozhodnutí o odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru stěžovatel konstatoval, že „*z platných právních norem, popisu projednávaného zboží a účelu použití, které byly formou listinných podkladů správnímu orgánu předloženy, vyplývá, že projednávané zboží je zbožím podpoložky 8102 94 00 kombinované nomenklatury a nelze ho zařadit do podpoložky 8102 97 00 kombinované nomenklatury, jak se věcně nesprávně domnívá odvolatel*“ (zvýraznění provedl NSS). Dále uvedl, že pro podřazení zboží pod pojem „odpad a šrot“ ve smyslu poznámky 8 písm. a) není splněna základní podmínka, a to, že se jedná o kovový odpad a šrot vznikající při výrobě nebo mechanickém zpracování kovů anebo o kovové předměty rozhodně nepoužitelné jako takové pro jejich zlomení, rozbití opotřebení, nebo z jiných důvodů. Odpad z molybdenu je naopak použitelný bez ohledu na jeho fyzikální stav jako přísada při výrobě oceli, přičemž slisování odpadu do briket není současně nutnou a nezbytnou podmínkou pro jeho další bezprostřední užití.

[30] Krajský soud v odůvodnění svého rozsudku konstatoval, že mezi stranami není sporné zařazení zboží pod číslo 8102 kapitoly 81, třídy XV. kombinované nomenklatury a zdůraznil, že v posuzované věci je rozhodné, zda předmětné zboží naplňuje definici odpadu a šrotu v poznámce 8 písm. a) k třídě XV. kombinované nomenklatury. Rozhodnutí stěžovatele krajský soud zrušil z důvodu namítané absence úvah o obvyklém účelu použití dováženého zboží a o tom, zda lze konkrétní zboží dovezené žalobcem k tomuto účelu použít. Tuto nutnost dovodil ze skutečnosti, že dle jeho názoru není rozhodující účel deklarovaný při dovozu, nýbrž objektivní charakteristika dováženého zboží.

[31] Krajskému soudu lze přisvědčit, že za účelem sazebního zařazení zboží je nutno hledat rozhodující kritérium v jeho objektivních charakteristikách a vlastnostech, jak jsou definovány zněním položky kombinovaná nomenklatury a poznámek k třídám nebo kapitolám (srov. rozsudek ESD ze dne 1. 7. 1982, *Wünsche,* 145/81; rozsudek ESD ze dne 27. 4. 2006, *Kawasaki Motors Europe,* C-15/05; rozsudek ESD ze dne 18. 7. 2007, *FTS International*, C-310/06). Krom toho může být objektivním kritériem pro zařazení účel použití výrobku, pokud je inherentní tomuto výrobku, což musí být možné posoudit v závislosti na objektivních charakteristikách a vlastnostech zboží (srov. rozsudek ESD ze dne 1. 6. 1995, *Thyssen Haniel Logistic,* C-459/93; rozsudek ESD ze dne 5. 4. 2001, *Deutsche Nichimen,* C-201/99; rozsudek ESD ze dne 8. 12. 2005, *Possehl Erzkontor,* C-445/04).

[32] Kasační soud tedy konstatuje, že celní orgány se v průběhu celého celního řízení dostatečným způsobem zabývaly objektivními charakteristikami dováženého zboží (rozbory prováděné Celně technickou laboratoří, vydané posudky, stanoviska a závazné informace), a při tomto posuzování nevycházely pouze z účelu uvedeného v celním

prohlášení, jak dovozuje krajský soud. Účel uvedený v celním prohlášení a v žádosti žalobce o vydání závazné informace o sazebním zařazení celní orgány porovnaly se zjištěními získanými z provedených rozborů, s vydanými stanovisky a závaznými informacemi, na jejichž základě vydaly svá rozhodnutí, což odpovídá výše naznačenému postupu preferovanému judikaturou Soudního dvora. Tento přístup je dostatečně srozumitelný i z obsahu odůvodnění žalobou napadených rozhodnutí.

[33] Jestliže totiž žalobce v celním prohlášení uvedl, že se jedná o odpad a šrot, měly celní orgány ověřovat právě toto tvrzení. Deklarant za správnost informací v celním prohlášení odpovídá (čl. 199 „prováděcího nařízení“) a pokud je informace jím podaná nesprávná, musí sdělit informaci pravdivou, resp. správnou. Je však třeba zdůraznit, že žalobce ani nikdy v průběhu řízení nerozporoval správnost jím uvedeného údaje o účelu zboží v celním prohlášení, tj. že zboží slouží k legování oceli. Otázka účelu použití zboží tak byla mezi stranami po celou dobu řízení nesporná, a proto nemusela být dle názoru kasačního soudu dále prokazována. Žalobce pouze namítal, že molybden nebyl slinován pro účely dávkování či pro přepravu, to však pro posouzení věci není podstatné (srov. sub 36).

[34] Zásadní tedy dle názoru Nejvyššího správního soudu bylo, zda objektivní charakteristika zboží splňuje definiční znaky odpadu a šrotu ve smyslu poznámky 8 písm. a) k třídě XV.

[35] Stěžovatel dostatečně přesvědčivým způsobem vyloučil možnost, že by zboží spadalo do podpoložky 8102 97 00, jelikož dovodil, že nenaplňuje znaky uvedené v poznámce 8 k třídě XV. Pro podřazení zboží pod pojem „odpad a šrot“ ve smyslu poznámky 8 písm. a) nebyla dle názoru stěžovatele splněna základní podmínka, a to, že se jedná o kovový odpad a šrot vznikající při výrobě nebo mechanickém zpracování kovů anebo o kovové předměty rozhodně nepoužitelné jako takové pro jejich zlomení, rozbití opotřebení, nebo z jiných důvodů. Odpad z molybdenu je naopak použitelný bez ohledu na jeho fyzikální stav jako přísada při výrobě oceli, přičemž slisování odpadu do briket není současně nutnou a nezbytnou podmínkou pro jeho další bezprostřední užití.

[36] Žalobce v žalobě namítal, že celní orgány nepostavily najisto, zda byl molybdenový prášek slinován do briket za účelem manipulace či přepravy a že sám nikdy tyto důvody pro slinování nedeklaroval. Zjišťování důvodů, pro které byl molybdenový prášek slinován, je však dle názoru zdejšího soudu vedlejší. Zkoumání této skutečnosti by bylo podstatné pouze pro podřazení zboží, buď pod položku 1. nebo 2. vysvětlivek ke kombinované nomenklatuře k podpoložce 8101 94 00 kombinované nomenklatury, nikoli pro podřazení pod podpoložku 8102 94 00 kombinované nomenklatury. K tomu je navíc třeba zdůraznit, že vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře představují právně nezávazné interpretační vodítko. Rozhodující je proto, zda zboží naplnilo všechny znaky podpoložky 8102 94 00 dle kombinované nomenklatury, neboť, jak vyplývá z evropské judikatury uvedené sub 22., vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře s ní musí být v souladu a nemohou měnit její dosah.

[37] Dalším důvodem pro shledání postupu celních orgánů dostatečným je existence výše zmíněných (sub 10) závazných stanovisek o sazebním zařazení, která jsou podle čl. 12 odst. 2 celního kodexu „*závazná pro celní orgány ve vztahu k oprávněné osobě pouze pro účely*

sazebního zařazení zboží“. Z tohoto ustanovení je zřejmé, že vzhledem k tomu, že Celní ředitelství Praha vydalo dne 29. 6. 2008 závaznou informaci o sazebním zařazení zboží dováženého žalobcem, byla tato informace pro celní orgány rozhodující v dané věci co do otázek sazebního zařazení zboží závazná, a proto se od nich celní úřad ani žalovaný ve svých rozhodnutích nemohly odchýlit.

[38] K tomu Nejvyšší správní soud doplňuje, že dle jeho názoru jsou závěry obsažené v rozhodnutích celních orgánů v souladu nejen s relevantními ustanoveními nařízení o celním sazebníku a celního kodexu, ale i s judikaturou Soudního dvora.

[39] Soudní dvůr v rozhodnutí ve věci C-403/07 *Metherma GmbH proti Hauptzollamt Dusseldorf* uvedl, že wolframové nebo molybdenové tyče „získané prostým slinováním“ spadají do jejich podpoložek 81019110 a 81029110 *(resp. do podpoložek 81019400 a 81029400 podle nomenklatury účinné v době rozhodné pro nyní posuzovaný případ; pozn. soudu).* Takové tyče, jaké představují netvářenou (surovou) formu dotyčných kovů, a nikoli výrobky z těchto kovů, nemohou být přepracovány roztlučením či rozdrcením na šrot spadající do podpoložek *Odpad a šrot.* Vzhledem k tomu, že žalobcem dovážené zboží byly *šedé kvádry, slinovaný prášek, různé délky, která je ulomená do nepravidelného tvaru* (srov. odborný posudek a stanovisko k sazebnímu zařazení), lze dle názoru kasačního soudu uzavřít, že uvedený rozsudek může být na nyní projednávaný případ plně aplikován.

[40] Pro úplnost dodává zdejší soud k námitce žalobce ohledně nedostatečnosti zastoupení stěžovatele, že stěžovatel řádně doložil doklad o vysokoškolském právnickém vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, paní Mgr. Z. H. Ze záhlaví kasační stížnosti a jejího doplnění je zjevné, že právě Mgr. H. je zaměstnankyní stěžovatele, jež jej zastupuje v řízení o kasační stížnosti. Skutečnost, že kasační stížnost a její doplnění podepsal zástupce ředitele jednoho z odborů stěžovatele je výrazem faktu, že tato osoba za stěžovatele jedná v souladu s vnitřním organizačním řádem.

VI. Závěr

[41] Nejvyšší správní soud tedy shledal námitky stěžovatele zčásti důvodnými, proto rozsudek krajského soudu podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, v němž je krajský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

[42] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v dalším řízení (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. dubna 2011

JUDr. Lenka Kaniová